

anset det for rigtigt, at de bortfalde, naar ikke inden to Aar et Flertal af de i de paagældende Kommuner boende Fiskere forlanger at beholde dem.

ad 47. Der har lydt ikke saa Klager over, at der til Stemmegivning om Vedtægt er medtaget Personer, som kun meget uegentlig kunne kaldes Fiskere. Man maa anse det for rigtigt, at kun de regnes for Fiskere, hvis Hovederhverv er Fiskeri.

ad 48—50. Disse Forslag ere kun Redaktionsændringer, der maa følge af, hvad andetsteds er foreslaaet.

ad 51. Forslaget tilsigter en Beskyttelse af de faste Redstaber mod Forulempelse af Baadene.

ad 52 og 53. Kommunerne have ikke saa stor Interesse i Ansættelse af en særlig lønnet Tilsynsmand med Vedtægtens Overholdelse, at det findes rigtigt at paalægge dem Udredelsen af mere end Halvdelen af hans Lønning, medens Udredelsen af den anden Halvdel paalægges Statskassen, paa hvis Begne Indenrigsministerens Sanction af Udnævnelsen er foreslaaet.

ad 55—56—57. Det formenes, at den nuværende Organisation af Fiskeridadministration og Kontrol er lidet virksom, og at der navnlig savnes en Centralstyrelse, der paa fyldestgørende Maade kan virke som den ledende og tillige være Regeringens Konsulent. Under den nuværende Ordning mangler Konsulenten Myndighed til at tage Ansvar for Vedelsen og vilde ej heller magte denne ved Siden af anden Embedsgerning, og da Chefen for Fiskeriinspektionen, der skifter hvert 3dje Aar, ej heller har eller, som Følge af denne Omstændighed, kan have tilstrækkelig praktisk Indsigt i Fiskerigerningen og Lovgivningen til at kunne gives Myndighed over for Kontrollen, bliver Tilsynet i høj Grad uden System. Efter Marineministerens Udtalelser i Folketinget vil „Gauch“ ikke være tjenstdygtig fra 1897, og da — — — tallet maa anse „Havørnens“ Stationering i Limfjorden som oversludig, idet Kontrollen, før Loven af 5te April 1888,

udkom, blev udført alene med Sejlfartøj, mener man, at nævnte Kontrolbåmper kunde afløse „Gauch“ og blive særlig Stationsfartøj for den foreslaaede faste Inspektør, medens Bevillingen til „Gauch“ benyttes dels til denne Embedsmands Lønning dels til Fiskerifogderne. Den nuværende Kontrolør om Bord i „Havørnen“ burde formentlig stationeres ved Limfjorden som forhen og foretage Rejser i sit Distrikt over Land, hvorved Kontrollen blev mere effektiv. Ved Fiskeriinspektionen kunde ligesom ved Krydstoldvæsenet ansættes for 3 Aar ad Gangen en yngre Søofficer, hvorved Marinen beholdt denne Afgang til Uddannelse i Farvandskundskab for en Officer, medens Inspektøren havde en Stedfortræder om Bord, naar han maatte foretage Landrejser eller Inspektion med de andre Kontrolfartøjer. — Den foreslaaede Lønning er 400 Kr. lavere end Krydstoldinspektionen. — Diæterne som for den nævnte Lønningsklasse. — Det er en Forudsætning for denne Omordning, at Bevillingen til „Gauch“ og til Fiskerikonfulenten indbrages, og at Fiskerifogder delvis lønnes af Statskassen.

ad 58. Stykkets Bestemmelser ere hidtil ikke blevne overholdte. Deres Overtrædelse har kun været undergivet privat Paatale, og hvor en saadan nu og da har fundet Sted t. Eks. over for Frisenbold Vassegaard, have de paagældende Gjere foretrukket at betale Bøderne og vedblive med Overtrædelsen, idet en Efterlevelse af Bestemmelserne, saasom ogsaa for Vandmøllernes Vedkommende, griber stærkt ubelæggende ind i Indtægten og Driften af Forretningsvirksomheden. Det vil derfor være nødvendigt, at Indenrigsministeren erholder den foreslaaede Bemyndigelse.

ad 61. Udvalget kan ikke tiltræde denne Bestemmelse, der ikke findes i den gældende Lov.

ad 62. Fiskeri i anden Mands Fiskevand, navnlig Fiskepark, vil efter den almindelige Lovgivning være at straffe som Tyveri.